facitis filiū ſacerdotē. vt viuat delicate ⁊ in
quiete. hic deficit deuotio ſanctitatꝭ. ſ; ſi faci
tis filiū ſacerdotē vt oret ꝓ vobis. ⁊ deꝰ ex eo
laudetꝰ ⁊ glorificetꝰ. Idē ſi facitis filiū religio
ſum vt ſit abbas vł magiſter in theologia vł
epūs. Idē ď remiſſiōe iniuriaꝝ amore homi
nū. Iſtud opꝰ ꝑdicꝰ. q2 in iudicio qñ xp̄s di-
cet vob. Ecce q̄d ego feci ꝓ te. q̄d feciſti tu ꝓ
me. Si tu vis dicere. Dñe ego remiſi mortē
p̄ris ⁊c̄. Dicet xp̄s. amore cuiꝰ regis. Rñdes
ꝓ amore talis vel talis domini qui me roga
bat ⁊c̄. Et xp̄s. Jō vadas ad eum vt det tibi
ꝑadiſum. q̄ habebit ſatis facere vt habeat ꝑ
ſeipō. S; qñ remiſſio fit ꝓ amore et honore
dei tūc eſt deuotio ſc̄titatis. Jō ap̄łus. Regi
ſeculoꝝ īmortali inuiſibili ſoli deo honor et
glīa. prima ad Thi. j. Sic fecit beatꝰ Mar-
cus q̄ venit alexandriā vbi p̄dicando et mi-
racula faciēdo ꝯuertit inumerabiles hoīes.
⁊ fuit ſibi dictū ꝙ rectores terre indignabātꝰ
ꝯtra eū. Rñdit. Nō curo. ex quo ego do ho-
norē deo in omnibꝫ. Cū aūt ibi iā multipli-
catis fratribꝫ. ⁊ eccłia ab eis cōſtructa mira-
culis choruſcaſſet. ⁊ ip̄e cū in feſto paſce con
currēte tūc cū feſto gentiliū celebraret diui-
na. ligato fune ad collū eius traxerūt eum ꝑ
ciuitatē. gratias agentē. Deinde recluſo eo ī
carcere apparuit ei angelꝰ p̄mo. ⁊ ſecūdo dñs
ih̄s xp̄s ꝯfortans eū. Cū aūt in craſtino tra-
herēt eū ꝑ ciuitatē vt p̄us. orauit dicēdo. In
manꝰ tuas dñe cōmendo ſpm̄ meū. Et tra-
didit ſpm̄. Cū aūt reliq̄as eiꝰ vellēt cōbure-
re. tanta facta eſt tēpeſtas ꝙ fugerūt gētiles.
Et viri religioſi ſepelierūt corpꝰ eius. quod
poſtmodū apud venetias eſt tranſlatū. Igitꝰ
in oībꝫ honorificetꝰ deꝰ ꝑ ih̄m xp̄m dñm no-
ſtrū cui eſt gloria ⁊ imperiū in ſecula ſeculo-
rū. amē. p̄ma Pe. iiij.

De ſancto Petro mediolanēſi Sermo.

C Oronabitur qui
legitime certauerit. Verbu; iſtud
habetꝰ textualitꝰ. ij. ad Thimo. ij. Et
recitatū eſt ſtatim in ep̄ła hodierna. Hodie
ꝑ totū mūdū in noſtra religiōe p̄dicatorū fit
feſtū de beato Petro martyre. Et ſicut fit to-
tū officiū de eo. ita erit ⁊ ſermo nr̄. Et habebi-
mꝰ multas bonas doctrinas ad inſtructio-
nē virtutū. ⁊ correctionē pctōꝝ ⁊ ꝯſolationē
aīaꝝ nr̄aꝝ. Salutetꝰ virgo Maria p̄mo ⁊c̄.
Iſtud v̄bū ꝓpoſitū ꝓ themate ⁊ fundamēto
ſermonis habet talē intellectū. Ille corona
bitꝰ in celis corona glīe q̄ legitime certauerit
in h̄ mūdo ꝑ victoriā. Amore v̄ri ego q̄ſiui q̄t
bella habemꝰ in h̄ mūdo ꝓ q̄bꝫ habēdo victo
riā coronemur ī celo. Ecce quō materia erit
bona. Et inueni ꝙ in hoc mōdo ꝓ habēdo vi
ctoriā habemꝰ q̄nq; bella in q̄bꝫ vincētibꝫ a
deo datꝰ corona glīe in ꝑadiſo.

Primo habemꝰ bellare ꝯ noſtrā intelligē
tiā. de q̄ hēmꝰ victoriā ꝑ ſimplicē credentiā.

Scdō habemꝰ bellū ꝯ noſtrā volūtatem
de q̄ habemꝰ victoriā ꝑ hūilē obedientiā.

Tertio habemꝰ bellū ꝯ noſtrā carnē. ⁊ de
illo habemꝰ victoriā ꝑ purā abſtinentiā.

Quarto habemꝰ bellū ꝯ dyabolū. ⁊ ď illo
habemꝰ victoriā ꝑ verā ſapiētiā.

Quīto habemꝰ bellū ꝯ mūdū. de q̄ habe-
mūs victoriā ꝑ māſuetudinē ⁊ patiētiā.
Oībꝫ his modis fuit victor beatꝰ Petrꝰ. Jō
de eo ſingularitꝰ dīc thema. Coronabitꝰ q̄ le-
gitīe certauerit. Dico p̄mo ꝙ in h̄ mōdo ha
bemꝰ ꝑliū ſatis forte. ſ. ī nr̄a intelligētia natu
rali. Intellectꝰ nr̄ naturalitꝰ q̄rit rōem rei mi
rabilis ⁊ imēſe ⁊ trāſcēdētis. dicēdo quō ē h̄
poſſibile. ac ſi mō diceretꝰ ab aliquo. noueri-
tis ꝙ ego vidi equos volare. ſtati; intellectꝰ
cogitat ⁊ bellat dicēs. Quō ē poſſibile h̄. cū ñ
habeāt alas. Idē ſi dicatꝰ ꝙ vltra mare ſunt
homīes q̄ habēt vnū pedē ſolū tā magnū ꝙ
tegūt ſe cū eo ꝯ pluuiā ⁊ ſolē. ſtatim intelle-
ctus q̄rit rōnem anteq̄ꝫ aſſentiat firmitꝰ. Jō
eſt regula phīe. Nā ꝓpter admirari ceperunt
phi philoſophari. i. q̄ſtiōes facere. marie qñ
videbāt eclypſim ſolis ⁊ lune. dicebāt. q̄re ē
hoc. quō eſt poſſibile. ⁊ hmōi. Modo nihil ē
tam extraneū ⁊ tā trāſcēdens mirabile q̄ꝫ ſe-
creta fidei xp̄ianē. ſ. ꝙ ſint tres ꝑſone diſtin-
cte. ⁊ ꝙ nō ſit niſi vna eſſentia ⁊ diuinitas tri
um ꝑſonaꝝ. ſtatim intellectꝰ bellat querens
rōnem. S; vincitꝰ ꝑ ſimplicē credētiā capti
uādo ⁊ ſubiugādo eū ad credendū illud qđ
dixit ille qui nō pōt mētiri. nec decipere. nec
decipi. ⁊ ſui ap̄łi p̄dicauerūt. ⁊ eccleſia affir-
mat ⁊ determiat. De hoc triūpho meremur
coronā in celo. Idē de xp̄i incarnatione. fuit
vnq̄ꝫ aliq̄d ita extraneū mirabile ⁊ inauditū
q̄ꝫ ꝙ deꝰ factꝰ ſit hō. plus eſt q̄ꝫ ꝙ ſol fuiſſet fa
ctus lapis vel celū lutū. magis eſt mirabile
ꝙ deꝰ infinitus fuerit factꝰ hō in vtero vniꝰ
puelle. ſtatim intellectꝰ querit rōnem. Sed
habetꝰ victoria. dicēdo. Credo dñe ſimplicitꝰ
ex quo vos dixiſtis ⁊ ap̄łi p̄dicauerunt. ⁊ ita
habetꝰ in euāgeliꝭ ⁊ eccłia determiat. Idem

de ſacramēto altaris ꝙ ex ṽbis huiꝰ ſacerdo
tis forte pctōris celū apiaꝛ ⁊ xp̄s deſcēdit in
hoſtia. ⁊ etiā in multis hoſtijs. vt vox mea in
vr̄is auribꝫ. ⁊ cum diuidiꝛ hoſtia nō diuidiꝛ
xp̄s. ſed totꝰ integer manet in q̄libet pticula.
vt imago i ſpeculo ē in q̄libet eiꝰ pte. Stati
intellectus q̄rit quō eſt h̄ poſſibile. ⁊ quō ſtat
xp̄s i hoſtia ſedēdo vel iacēdo et hmōi. ſ; vi/
ctoria habeꝛ p ſimplicē credentiā. Dn̄e ego
credo ſimplr̄ ex quo vos ordinaſtis ⁊ eccl̄ia
tenet. ⁊ tot miraculis ē cōfirmatū. Iſta ē vi/
ctoria ex q̄ meremur coronā in celo. ſic ſubiu
gādo ⁊ captiuādo intellectū noſtrū. De h̄ di
cit apl̄us. Deſtruētes omnē altitudinē extol
lentē ſe aduerſus ſciam dei. ⁊ i captiuitatē re
digentes omnē intellectū in obſequiū xp̄i. ij.
Cor. x. Et tali victoria ſbiugādo intellectū
ad credendū daꝛ corona a deo i celo. nō vniꝰ
regni corruptibilis. q̄ hodie habeꝛ et cras p/
diꝛ. ſ; daꝛ corona glīe duodecim ſtellarū. vt
dr̄ de ṽgine maria Apoc. xij. Mlier amicta
ſole ⁊ luna ſub pedibꝫ eiꝰ. ⁊ i capite eiꝰ corona
ſtellaꝝ duodecim. ¶ Moraliṫ dici pōt de q̄/
libet xp̄iano hn̄te triumphū p intellectū per
ſimplicē credentiā. Iſta mulier ē aīa xp̄iana
amicta ſole. i. xp̄o p ſimplicē credētiā. Et lu/
na. ſ. ſcie phie ſub pedibꝫ eiꝰ. nō curādo i bis
q̄ fidei ſunt de rōnibꝫ. In capite eius corona
ſtellaꝝ duodecim. i. duodecim articulorū fi/
dei ſm̄ qð fuerūt. xij. apl̄i. q̄ articuli ꝯtineꝛ
in Credo. Dicaꝛ. Ecce h̄ duodecim ṽitates
tanq̄ duodeci; ſtelle. Eſſet pulchra corona
regine in q̄ eſſet ſtella matutina. pulchrior ē
corona q̄ daꝛ aīe q̄ habet victoriā de intelle/
ctu ſuo. De q̄ dic̄ apl̄us. Bonū certamē cer/
taui. curſum ꝯſūmaui. fidē ſeruaui. i reliquo
ſuꝑe ſeculo. repoſita ē mihi corona. ij. Thi.
iiij. In iſto bello habuit triūphū beatꝰ petrꝰ
martyr q̄ fuit lombardꝰ de ciuitate cumana
vbi erāt multi heretici ⁊ infideles. ⁊ eiꝰ parē/
tes oīs fuerūt infideles. inter q̄s exiuit bea
tus Petrꝰ vt roſa inter ſpinas. Qui cū eſſet
puer q̄nq; vel ſex annoꝝ veniēs de ſchola in
quadā platea obuiauit auūculo ſuo infideli
Et q̄renti vnde veniret. rn̄dit puer ꝙ de ſco/
la. Interrogatꝰ q̄d didiciſſet. Rn̄dit. Credo
in deū patrē ⁊c̄. Auūculꝰ aūt rephendēs di/
xit. Et q̄s docuit te hoc mō credas q; nō eſt
ita. Rn̄dit puer Ita docuit me mgr̄. ⁊ habeꝛ
ita in carta mea. ⁊ ita ego credo. Et auūculꝰ
voluit eū ꝑcutere. ſ; erat ſibi dictū ꝙ nō face
ret. ſed faceret ſibi aliquā rōnem ꝯ dicta pue
ri. q̄ ſtatim puer eſſet victus. Et fecit ſibi ra/
tiōes de phia. q̄s puer annullauit. pq̄ auū/
culꝰ indignatꝰ ꝑcuſſit eū dicēs. O petrine ⁊
mecū ꝯtenditis vos. Rn̄dit puer. In iſta fi/
de volo viuere ⁊ mori. Et tūc recepit fidē in
tantā firmitatē. ꝙ deſiderabat ⁊ orabat mo/
ri p fide. Qn̄ videbat corpꝰ xp̄i. ſic alij dicūt
Adoramꝰ te dn̄e ⁊c̄. ipē dicebat. Utinā dn̄e
moriar p te ⁊ p fide tua vt tu dn̄e mortuꝰ es
p me. Un̄ cū ſemel ſociꝰ quereret ab eo ſcire
orōnē quā faciebat i eleuatiōe corpis xp̄i. di
xit ſibi iſtā que nō placuit ſibi. Fiat g̃ rō. Si
vincētibꝫ intellectū ꝓpriū p ſimplicē credētiā
daꝛ corona. Et petrꝰ habuit victoriā. g̃ coro
nabiꝛ q̄ legitime certauerit. ¶ Moraliṫ ha/
betis h̄ exemplū vt addiſcatis Credo i deū.
nullꝰ pōt ſe excuſare. Sic em̄ addiſcitis can
tiōes. ita ⁊ ſymbolū addiſcere poteſtis. ⁊ dice
re eū q̄libet mane et ſero cū ꝓteſtatiōe. ſic lu/
crabiꝛ corona. Bn̄dictꝰ erit q̄ h̄ cōſiliū tenue
rit. ¶ Secūdū ṗliū eſt ꝯtra ꝓpriā volūtatē.
Sup oēs creaturas hō habet hoc ꝙ habet
liberū arbitriū ad volendū ⁊ deſiderandu;
q̄cq̄d vult. Auc̄tas. Deus ab initio cōſtituit
hoīem ⁊ reliq̄t illū in manu ꝯſilij ſui. Gloſa.
i libertate arbitrij. Eccī. xv. Victoria habeꝛ
p hūilē obediētiā. ſ. ꝯtra liberū arbitriū obe
diendo deo. Uerbi grā. Si volūtas te incli
nat ad ſupbiā. pompā ⁊ vanitatē ⁊ deſpicis
hūilitatē. dicas. Dn̄e lic; incliner ad ſupbiā
tn̄ dn̄e q; vos p̄cipitis hūilitatē. potius volo
vobis obedire q̄ ꝓprie volūtati. Idē de aua
ricia. luxuria. ira. gula. inuidia. ⁊ accidia. Ec
ce quō habeꝛ victoria per humilē obediētiā
quaſi dicēdo vt xp̄s dixit in nocte paſſionis
Non mea ſed tua voluntas fiat. Ex iſto tri/
umpho meremur coronam padiſi. Auctori/
tas. Hoc aūt habet p certo oīs q̄ colit te. q̄a
vita eiꝰ ſi in ꝓbatiōe fuerit coronabiꝛ. Tho/
bie. iij. In iſto bello beatꝰ Petrus habuit vi/
ctoriā. Poſtq̄ em̄ habuit victoriā de intelle/
ctu p ſimplicē credentiā. voluit hr̄e victoriā
de volūtate p humilē obediētiā. nō ſolū obe
diendo p̄ceptis q̄bꝫ oēs tenemur obedire.
ſed etiā ꝯſilijs euāgelicis. Iō intrauit noſtꝝ
ordinē p̄dicatoꝝ poſtq̄ ſe recognouit dixit.
O q̄ malū eſt ſtare inter ſerpentes ⁊ beſtias
venenoſas. ⁊ ſine licentia parentū receſſit ad
monaſteriū p̄dicatorū. q; tūc incipiebat or/
do noſter. Et dicūt aliqui ꝙ adhuc viuebat
beatꝰ Dn̄icꝰ. Dicēs poſt quō erat natꝰ ⁊ nu/
tritꝰ inter infideles q̄ nō credūt articulꝰ fidei

ſed deꝰ fecit ſibi grãm. q2 nõ fuit ab eis dece
ptus. ꝓpť qđ volo intrare ordinẽ veſtꝝ. q̃ p̃di
cat fidẽ xpi. De q̃ pˀor ꝛ oẽs frẽs fuerũt gauiſi
q2 erat puer iã famoſꝰ. ꝛ receperũt eũ. In q̃ or
dine obediuit nõ ſolũ p̃ceptis dei. ſ3 etiã ꝯſi/
lijs. Seruauit eñ ibi obediẽtiã generalẽ. cõ
tinẽtiã angelicã. ꝛ paupratẽ aplicã. Nõ opte
bat hẽ claues ſicut mõ. q2 nihil hẽbat i cella vt
lucrareť meritũ pauptatꝭ aplice. Itẽ ſuauit
cerimonias religiõis i cibo ꝛ potu. i ieiunijs
in h̃itu ꝛ ſilẽtio in inclinatiõibꝰ ꝛ i alijs. ita ꝙ
ſua vita nõ erat niſi exemplũ religiõis. Et q2
ſic hũiliabat ſe ad obediẽdũ. ñ ſolũ deo ſ3 ho
mibꝰ ꝓpť deũ deꝰ etiã obediebat ei i miraculꝭ

¶ Nota de blaſphemo heretico quẽ rephẽ/
dit. q2 ita d3 fieri. Cũ ille ñ corrigeret ſe imo
fortiꝰ blaſphemabat. Petrꝰ orabat vt deꝰ au/
ferret ſibi ṽbũ. ex q̃ ita male vtebať eo. ꝛ ſubi/
to effectꝰ ẽ mutꝰ. Ecce quõ deꝰ facit volũta/
tẽ illoꝝ q̃ faciũt volũtatẽ dei. Si q̃s dei cul
tor eſt ꝛ volũtatẽ eius facit. hũc deꝰ exaudit.
Joh. ix. Ecce quõ habuit victoriã de volun
tate p humilẽ obediẽtiã. ĝ coronabiť q̃ legiti
me certauerit ꝛc̃. ¶ Moraliť hẽtis h̃ exẽplũ
obediẽdi p̃ceptꝭ dĩ ꝛ cauẽdi a blaſphemijſ. q2
ex iſto pctõ veniũt ſiccitates ꝛ mortalitates ꝛ
fames. De blaſphematoribꝰ aũt deberet fie/
ri punitio. ſ. vt pderẽt linguã. Et l3 rectores
nõ faciãt. deꝰ faciet. q2 morienť ſine cõfeſſiõe
ꝛ ſine teſtamẽto. Dñe maledicti erũt q̃ ꝯtem
pſerint te. et ꝯdẽnati erũt oẽs q̃ blaſphema/
uerint te. Thob. xiij. ¶ Tertiũ bellũ eſt ꝯtra
ꝓpriã carnẽ. Ecce quõ ſequiť p ordinez. Pri/
mũ bellũ eſt ꝯ intellectũ. Secũdũ ꝯ volũta/
tẽ. Tertiũ ꝯ carnẽ. d̃ q̃ habemꝰ victoriã p pu
rã ꝯtinẽtiaz. Qñ hõ h3 etatẽ diſcernẽdi. caro
ꝯſurgit ꝯ ipm̃ q̃ vellet ꝯtẽplari. caro aũt vel/
let in delectatiõibꝰ ꝛ luto luxurie volutari vt
porcꝰ. Caro cõcupiſcit aduerſus ſpm̃. ſpũs
aũt aduerſus carnẽ. ad Gal. v. S3 vinciť p
purã ꝯtinentiã vel purã pñiaz. hũiliãdo car
nẽ afflictionibꝰ. Sic eñ equꝰ cui auferť an/
nona ſtat ſimplr̃. ita de equo corpis auferẽ/
do delectatiões ſibi placitas abſtinẽdo a ci/
bo ꝛ potu ſolũ recipiẽdo neceſſitatẽ. S3 illꝭ
q̃ nimis curãt de corpe accidit vt dño q̃ ni/
mis curat de ſuo eq̃. q2 ꝓijcit eũ in luto. Te/
neať corpꝰ ſub freno tpantie ꝛ viuetis i pace
Et hoc triũpho mereť hõ coronã i celo. Au/
toritas. O q̃ pulchra ẽ caſta generatio cum
charitate. Immortalis ẽ eñ memoria illius
q2 apud deũ nota ẽ ꝛ apud hoies. Et ſequiť.

In ppetuũ coronata triũphat. Sapie. iiij.
Nota. cũ charitate. Aliq̃ ſunt caſti ſed nõ cũ
charitate ſ3 ex neceſſitate. Verbi grã. Sunt
multi religioſi vel clerici q̃ ſolo timore pden
di honorẽ ꝛ famã viuũt caſte. S3 hñt iſtud
deſideriũ ſi poſſet fieri ſecrete facerẽt. tľis ca
ſtitas nõ ẽ pulchra ꝛ cũ charitate. q2 nõ amo
re dei ſ3 timore piculi fit. Idẽ de multis mu
lieribꝰ caſtis ſolo timore. ſ3 ſi ſecrete poſſent.
darẽt ſe luxurijs et immũdicijs. tales coram
deo ſunt meretrices. Iſtã habuit beatꝰ petrꝰ
martyr q̃ cũ magnis abſtinẽtijs ꝛ afflictiõibꝰ
ꝛ aſperitatibꝰ vite ſp cõſeruauit ṽginitatẽ. vt
papa teſtať in ſua canoniſatõne. teſtimonio
ꝯfeſſoꝝ. Nunq̃ eñ in corde deſiderauit illõ
opꝰ. ſ3 forte i ſomnis. h̃ nõ eſt culpa ꝛc̃. Fuit
eñ purus vt puer q̃nq3 annoꝝ. ꝓpter h̃ deus
faciebat ſibi grãm. q2 qñ tangebat infirmos
ſtatim curabanť. illumĩabat cecos. curabat
ſurdos. mutos ꝛc̃. Tantã grãm habebat ex
ſua ṽginitate ꝙ etiã eiꝰ veſtes curabãt infir/
mos ꝛ poſſumꝰ dicere de eo Luc. vj. Omis
turba q̃rebat eũ tãgere. q2 ṽtus de eo exibat
ꝛ ſanabat oẽs. Pat3 victoria quã habuit cõ/
tra carnẽ. Ergo coronabiť q̃ legitime certa/
uerit. ¶ Moraliť habetis h̃ exemplũ viuen
di caſte. Multi eñ deficiũt in iſto p̃lio ꝛ vin
cunť. Dicať intra auditores ꝛc̃. Ideo aplus
Hec eſt volũtas dei ſanctificatio vr̃a. vt ab
ſtineatis vos a fornicatiõe. et ſciat vnuſq̃ſq3
vas ſuũ poſſidere in ſanctificatiõe ꝛ honore
p̃ma Theſ. iiij. ¶ Quartũ bellũ eſt ꝯ dyabo
lum q̃ fortiter bellat ꝯtra nos. nec ceſſat die
ac nocte. Bellũ intellectꝰ volũtatis ꝛ carnis
ceſſat aliquotiẽs. ſ3 bellũ dyaboli non ceſſat.
Iõ petrꝰ aplus. Frẽs ſobrij eſtote ꝛ vigilate
q2 aduerſariꝰ veſter dyabolꝰ tanq̃ leo rugiẽs
circuit querẽs quẽ deuoret. j. Peť. v. Vinciť
aũt p verã ſapiam dupľr. Aliqui eñ vincũt
dyabolũ expellẽtes eũ a ſe. nõ ſolũ a ſe ſ3 etiã
ab alijs p verã ſapiam. ꝛ iſta eſt melior victo
ria. Sic miles q̃ diligẽť cuſtodit caſtrũ ſibi
cõmiſſum a rege. bñ facit. qui ṽo cuſtodit ca
ſtrũ. ꝛ cũ h̃ acq̃rit regi ꝓplm̃ ſua ſapia ꝛ aſtu/
tia. mereť maiꝰ ſalariũ. Ita ſi ille q̃ p̃dicat cu
ſtodit caſtrũ pſone ſue p bonã vitã talis me/
reť coronã. S3 ſi p ſapiam diuie p̃dicatiõis
acq̃rit regi xpo caſtra inimicorũ qñ p̃dicãdo
ꝯuertit ſupbũ q̃ erat caſtꝝ dyaboli p ſupbiã
vel p auariciã. ꝛ ſic de alijs. talis meliꝰ mereť
coronã. Auctas. Paſcite q̃ in vobis ẽ gregẽ
dei ꝓuidẽtes nõ coacte ſ3 ſpõtanee ẽm deũ.

nõ turpis lucri grã ſz volũtarie. ⁊ cũ apparu
erit pnceps paſtorũ imarceſſibilẽ ꝑcipietis
glie coronã. j. Pe. v. Iſtã victoriã habuit bea
tus petrꝰ. Dñ em̃ fuit magnꝰ ⁊ ſtuduit theo/
logiã incepit pdicare. O qt caſtra acquiſiuit
xp̃o. Prio em̃ ipe cuſtodiuit caſtꝝ corpis ſui
Dicit papa ꝙ nunq̃ꝫ peccauit mortalit̃ ſꝫ in
grã baptiſmali ꝯſeruauit ſe. eam ꝯtinue au/
gmẽtãdo. Deinde pdicãdo ſapiam dĩ. Quot
ſupbi fuerũt ꝯuerſi ⁊ fecerũt pniaꝫ. ⁊ ſũt mo
do in ꝑadiſo ex ſua pdicatione. Itẽ qt auari.
vſurarij. Itẽ qt luxurioſi ⁊ ꝯcubinarij. qt gu
loſi. qt iracũdi q̇ remittebãt inimicis ⁊ facie/
bãt pacẽ. qt infideles ⁊ heretici cõuerſi ſunt.
Si g̊ ꝑ verã ſapiam q̇s cõſequit̃ coronã q̇d
dicemꝰ de beato petro. Coronabit̃ ⁊c̃. Dicat̃
h̃ de nube adducta ꝯ eſtũ ſolis mirabilit̃ ꝓpt̃
ꝓpl'i ꝯſolationẽ. ¶ Moralit̃ habetis h̃ exem
plũ docẽdi filios ſeruitores ⁊ ancillas vr̃as.
qꝛ qñ hõ docet alios illď bonũ qď hõ ſcit. hõ
acq̇rit coronã. Auctas. Rectorẽ te poſuerũt
noli extolli. eſto in illis q̃ſi vnꝰ ex illis. Curã
illoꝝ habe. ⁊ ſic ꝯſidera. ⁊ omni cura tua ex/
plicita recũbe vt leteris ꝓpt̃ illos. ⁊ ornamẽ
tũ grẽ accipias coronã. Eccl. xxxij. ¶ Quitũ
bellum eſt cõtra iſtũ mundũ tpalem qui bel/
lat cõtra nos infirmitatibꝫ. paupꝑtatibꝫ. ſicci/
tatibꝫ. tribulatiõibꝫ. ⁊ aduerſitatibꝫ. Iõ dicit
xp̃s. In mũdo preſſurã habebitis. ſed ꝯfidi
te ego vici mundũ. Ioh. xvj. Vincit̃ aũt iſte
mũdus ꝑ firmã patiẽtiam dicẽdo. Dñe vos
poſſetis me iuuare. ſed ex quo vobis placet
ꝙ patiar. patiẽter recipio. Ex hoc homo me
retur coronã. Apocal'. ij. Eſto fidelis vſq̃ꝫ ad
mortẽ ⁊ dabo tibi coronã vite. Iſtã victoriã
habuit beatus Petrus. Dicat̃ cũ eſſꝫ inqui/
ſitor et diſputaret ꝯtra hereticos. nec ſibi po
terãt reſpõdere. heretici tractauerũt eiꝰ mor
tem. Fuit em̃ vẽditꝰ vt xp̃s. vt dũ iret ꝑ viaꝫ
occideret̃. ¶ Nota eius martyriũ ⁊ quõ pluit
ſanguis ꝯ arboribꝫ illiꝰ nemoris vbi fuit oc/
ciſus. ⁊ celũ fuit viſum apertũ. ⁊ xp̃s cũ v̾gi/
ne Maria reſpiciẽtes in celo beatũ Petrũ.
Illa terra vbi fuit occiſus habuit magnam
virtutẽ ad curandũ infirmitateſ. Fuit ſepul
tus honorifice. et lampades accẽdebant̃ lu/
mine de celo deſcendẽte. Iõ cantat̃. Ad ſan/
cti Petri tumulũ freq̃uẽs lux deſcẽdit in cu
ius laudis titulũ lampades accẽdit. Mira/
cula que fecit in terra ⁊ in mari ⁊ ĩ mulieribꝫ
ꝓ filijs habendis infinita ſunt. Patet g̊ quõ
beatꝰ Petrꝰ habuit victoriaꝫ de intellectu ꝑ

ſimplicẽ credentiã. de voluntate ꝑ humilem
obedientiã. de carne ꝑ nitidaꝫ ꝯtinentiã. de
dyabolo ꝑ verã ſapiam. de mũdo ꝑ firmam
patiẽtiã. Ergo. beatꝰ vir q̇ ſuffert tẽptationẽ
qm̃ cũ ꝓbatus fuerit accipiet coronam vite
quã repromiſit deꝰ diligẽtibꝫ ſe. Iac. j.

¶ Sermo duorum apoſtolorũ Philippi
et Iacobi.

Ecce quõ compu
tati ſunt inter filios dei. Habet̃ ver
bum iſtud textualiter. Sapiẽtie. v.
officialiter in ep̃l'a hodierna. Hodie eſt feſtũ
duoꝝ glorioſoꝝ ap̃l'oꝝ. Et ſi de vno ap̃l'o eſt
magna ſolẽnitas. multo maior de duobus.
Ita ⁊ ſermo erit de duobꝫ ap̃l'is. Et ſi placet
deo habebimꝰ bonas doctrinas ad virtutũ
inſtructionẽ. peccatoꝝ correctionẽ. ⁊ vite re
formationẽ. Sꝫ pmo ſalutet̃ v̾go maria ⁊c̃.
¶ Pro huiꝰ v̾bi declaratiõe ⁊ materie predi
cande introductiõe ſciendũ ꝙ inter oẽs ſan
ctos q̇ fuerũt a pncipio mũdi ⁊ ſunt et erunt
in poſterũ. qui pus ⁊ excellentiꝰ dicũtur filij
dei ſunt apoſtoli. Licꝫ omnes ſancti ⁊ deuo
te ꝑſone dicant̃ filij dei. mag̾ ꝓprie ⁊ ſup oẽs
apoſtoli dicunt̃ filij dei. Ratio eſt iſta. Nam
filiatio diuina cauſat̃ ĩ homie ex vita ſpũali.
que habet̃ ꝑ grãm ⁊ pñtiam ſpũſſancti. Als
quãtũcũq̃ꝫ ſit magnꝰ vel p̃latus vl' magiſter
ſeu graduatꝰ ſi nõ habet vitã ſpũalem nõ eſt
filius dei ſed inimicꝰ. Sic em̃ fetꝰ cõceptus
nõ habet rõem humane filiatiõis donec in/
fundit̃ aĩa rõnalis q̇ cõplet humanã vitã et
dat eſſe ſubſtãtiale in ſpecie humana ¶ No
ta ad h̃ pulchrũ miraculũ beati petri marty/
ris de muliere pariẽte fruſtũ carnis ⁊c̃. Patꝫ
ergo ꝙ filiatio humana venit ex ſpũ rõnali.
quo deꝑdito ꝑ mortẽ. illud corpꝰ nõ dꝛ filiꝰ
nec filia vr̃a ꝓprie loquendo. Ita licꝫ homo
ſit genitꝰ a deo in baptiſmo ⁊ ſit ꝯfirmatus ⁊
ſit magnꝰ dñs ⁊c̃. niſi habeat vitã ſpũalem et
ſpm̃ ſanctũ ſecũ ꝑ grãm nõ dicit̃ filiꝰ dei. ſed
qñ poſt baptiſmũ ⁊ ꝯfirmationẽ hõ viuit in
vita ſpũali. qꝛ plꝰ curat de aĩa q̇ eſt ſpũs ⁊ me
lior corꝑe q̃ꝫ de corꝑe. dolet de pctis p̃teritis
cauet de futuris. talis dꝛ filius dei. Auctas.
Quicũq̃ꝫ ſpũ dei agunt̃. i. regunt̃ mouent̃ et
informant̃ hi filij dei ſunt. Roꝝ. viij. Item
alia de veteri teſtamẽto Dauid loquẽs pſo/
nis que tenẽt vitã ſpũalem. dicit. Ego dixi
dij eſtis ⁊ filij excelſi omnes. ps. lxxxj. Nota
dij eſtis. nõ eſſentialiter ſed ꝑ ꝑticipationem